

چه چیزی نپوشیم

مریم امیدی در مورد لباسهای ممنوع شده در سراسر جهان گزارش می دهد و به این نتیجه رسیده است که زنها مورد هدف لباسهای متعصب هستند.

تا تاریخ ۲۰۱۵، زندهای پارسی (گرچه نه در عمل) از نظر قانونی موظف بودند که برای پوشیدن لباسهای مردانه کسب مجوز از پلیس کنند. سرانجام این قانون قدیمی لغو شد ولی کمتر از ۱ سال پیش فرانسه اولین کشور اروپایی بود که برقع را عمومی ممنوع کرد- حجابی که بعضی از زنان مسلمان آن را به عنوان یک بخش ضروری دین خود در نظر می گیرند-

تنها فرانسه این کار را نمی کند. ممنوعیت لباسهای اسلامی باعث قابل قبولی در اجتماع در برخی از کشورها در سراسر جهان می باشد. هلند و بلژیک در ممنوعیت برقع به فرانسه می پیوندند (گرچه فروپاشی دولت ائتلافی هلند، که شامل حزب آزادی جناح راست خیرت ویلدرز می باشد، ممکن است منجر به یک گردش U شود). در عین حال مسئولین ازبک، یک رویکرد ظریف تر بکار برده اند: صدور ممنوعیت لفظی در فروش لباس اسلامی توسط فروشندگان بازار، در نتیجه فشار فروش این اقلام به سبک زیرزمینی (تصاویر زردانه معامله گران حجاب با اشاره و چشمک به زنان به ذهن می آید).

در کوزوو، روسری در مدارس دولتی ممنوع است، و در ترکیه و تونس، هر دو کشورهای مسلمان سکولار، روسری در موسسات دولتی ممنوع است. به گفته نیو یورک تایمز، در ترکیه این ممنوعیت به معنای این است که زنها از کار در دادگاه ها، بیمارستان و پارلمان محروم هستند.

اما نگرش عمومی در مقابل روسری، که توسط مجلات براق و فعالان حقوق زن در آغوش گرفته می شوند، در حال تغییر این تعصب

در ترکیه است با اینکه همان مقاله می افزاید که این لباسها متعلق به کلاس های بی سواد و پائین تر است. در تمام این کشورها، از فرانسه تا تونس، یک و یا چندی از دلایل ذیل معمولا داده شده است: برای جلوگیری از افزایش افراط گرایی اسلامی، آزاد کردن زنان و یا به دلیل اینکه پوشش چهره فقط غیر عملی است.

از طرفی دیگر، در سال ۲۰۱۰، شهر ساحلی کاستلامار دی ستابیا، ممنوعیت دامن کوتاه را به عنوان بخشی از هجوم گسترده تر به رفتار ضد اجتماعی را به اجرا گذاشت. شهردار این شهر نیز می گوید که مقررات جدید به بازیابی ادب شهری کمک می کند و تسهیل بهتر همزیستی مدنی با خود به همراه دارد.

لباسهای آشکار در بخش دیگری از جهان نیز زیر آتش است: از ممنوعیت لباسهای تنگ در استان آچه اندونزی تا پوشیدن تاپهای دکلته در مسابقات شطرنج تا منع شدن یک مادر ۲۸ ساله دارای ۴ فرزند از تمام کاباره های زادگاه خود، ورچستر، به دلیل سن بالا و پوشیدن لباسهای نحیف. در سال ۲۰۰۹، روزنامه نگار سودانی لوبنا احمد حسین تعریف از آنچه منزله لباس ناپسند از کشور تا کشور را تغییر می دهد را، کشف کرد. حسین پس از مجرم شناخته شدن به دلیل پوشیدن لباس ناپسند، یک ماه زندانی شد. جرم او؟ پوشیدن شلوار.

در صورتی که شما در حال حاضر متوجه الگوی در حال ظهور نشدید، اجازه دهید من آنرا برای شما توضیح دهم: تمام این ممنوعیتها به لباس زنان ربط دارد. چه حق وتو در شلوار یا دامن کوتاه، تحریم لباس که بیش از حد آشکار و یا به اندازه کافی آشکار نیست، به نظر می رسد که زنان هدف این نوع کدهای لباس هستند.

در ایالات متحده، آویزان شدن-پوشیدن شلوار توسط مردان که بیش از حد از کمر پایین می باشد و لباس زیر آنها را نشان میدهد- در بعضی از مدارس و شهرداری ها ممنوع است. در ایران، کشور عمدتا مسلمان، روسری اجباری است. جمهوری اسلامی برای سرکوب سالانه خود در مورد لباسهایی که بیش از حد به نظر او غربی است، بد نام شده است. شلوار تنگ؟ کت کوتاه؟ موهای آشکار؟ اگر یک زن باشی و به هر کدام از این سوالات جواب مثبت داده باشی، امکان اینکه امانات شما را دستگیر کند، بالا است. در سال ۲۰۱۱، عدم تمایل به تبعیض و یا هر چیز دیگری (دولت ایران در این مورد شایسته است) مقامات اعلام کردند که مدل پر زرق و برق و گردنبند در مردان یک اشتباه مد بوده است.

در گویان، مردان اجازه پوشیدن لباسهای زنانه را ندارند. اما قبل از توهین به دولت گویان، بحث آزادی بیان بهتر است کمی نزدیکتر در خانه در نظر گرفته شود. دانشجویانی که در حال انجام امتحانات پایانی هستند، باید لباس فرم معروف به fusc Sub، لباس فارق التحصیلی، بر اساس جنسیت خود بپوشند. برای مردان یک دست لباس و جوراب تیره، کفشهای سیاه، بلوز سفید ساده، یقه و پاپیون سفید. برای زنان، دامن و یا شلوار تیره، بلوز سفید، کروات و یا ربان سیاه، جوراب زنانه ساقه بلند و کفش سیاه و کت تیره.

براین پلوت به این پی برده است که مبادله لباس فرم مجاز نیست. درخواست پلوت به مبادله لباس با یک همشاگردی زن برای آزمون جنسیت و توسعه با یک خیر توجهی روبرو شد. در پاسخ او یک کارمند به وکلا گفت در حالیکه fusc Sub و جنسیت مورد فعال بحث بود، در این زمان و موقعیت اجازه برای تغییرات در موارد فردی در زمینه اینکه نامزدها با الزامات مخالفت می کنند، نخواهد داده شد.